

[Bakholt]

før, og det er klart, at det også vil give beskæftigelse. Til hvor mange ved jeg ikke, men det er er givet, at det vil give nogen beskæftigelse i forsikringsbranchen, men der er ikke meget i det overhovedet. Hvis man vil det, der er dagens emne, nemlig få bragt arbejdsløsheden ned, er der intet alternativ til regeringens udspil.

Jeg er også glad for, at regeringen ikke bare er optaget af at arbejde med disse problemer i dansk politik, men også internationalt, og det har vi i dag fået bekræftet af statsministeren. Der er meget stor arbejdsløshed i de lande, vi normalt samarbejder med, hvad enten vi taler om EF eller Norden, og det er vigtigt, at vi i fællesskab prøver, om vi kan finde nogle metoder til at få den arbejdsløshed bragt ned. I alle lande er der opgaver, der trænger sig på for at blive løst, og hvis vi prøver på at løse dem i fællesskab, vil vi få en betydelig større virkning af det. Jeg kan pege på infrastrukturinvesteringer, bolig- og byforbedringer, miljø- og uddannelsesopgaver, som vi har behov for bliver løst, og det skulle være politisk muligt at samarbejde om den del af det.

Per Stig Møller (KF):

Jeg vil starte med at sige til statsministeren, at jeg har lyttet meget interesseret til hans andet indlæg, for jeg tænkte, hvad i alverden han dog ville sige til mig, eftersom han overhovedet ikke hørte efter min tale, dybt involveret som han var i en samtale med finansministeren. Den har selvfølgelig også været vigtig, men derfor gik der noget tabt for statsministeren.

Statsministeren ønskede et mere konstruktivt medspil, men min tale var faktisk bygget op på en kombination af kritik af det, der forelå, og en lang række forslag til, hvorledes vi kunne få flere i beskæftigelse ved at bruge nogle andre metoder. Når vi kom for at føre en diskussion, var det naturligvis skuffende for mig, at man kører på den gamle grammofonplade: Der er regering, og der er opposition, og sådan er det fordelt her i verden. Vi kom med en række konstruktive medspil, men de forsvandt, fordi statsministeren desværre havde en vigtig samtale.

Om Det Økonomiske Råd vil jeg sige, at jeg har konstateret, at det har været vigtigt for Det Økonomiske Råd at sige, at man godt kan lave

en finanspolitisk lempelse, men som Det Økonomiske Råd også ved mødet med Det Politisk-Økonomiske Udvalg påpegede, skal den være meget målrettet, så man er sikker på, at man får en varig beskæftigelseeffekt, og det er nok her, vi er uenige.

Som jeg var inde på i de korte bemærkninger før frokost, har vi fremsat en række forslag til en kombination af løsninger nu og løsninger, der peger frem, og jeg synes, vi skulle have brugt noget mere tid på dem. Statsministeren fremsatte et forslag om, at man skulle nedsætte en kommission til undersøgelse af beskæftigelsens fremtidige karakter, men jeg vil da egentlig synes, at det var en glimrende idé, hvis vi gjorde det til en vækstkommission, der beskæftigede sig med, hvorledes vi kan kombinere beskæftigelse, vækst og bæredygtighed.

I den forbindelse vil jeg godt sige til statsministeren, at jeg konstaterede, at vores idé om de grønne afgifter nu også er indgået i statsministerens arbejde, men jeg ser med beklagelse, at det ene forslag efter det andet fra regeringen ikke bruger de samme grønne afgifter til omlægninger og skattelettelser, men til nye udgifter. Det Økonomiske Råd, hvis vurdering statsministeren har læst så interesseret, frarådede faktisk så sent som i går, at man bruger dem til andet end skatteomlægninger og -lettelser, for ellers bruger man de grønne afgifter til øgede skatter og afgifter. Der er allerede fremsat flere forslag fra regeringen i den retning; det ene var til behandling i går.

Statsministeren siger, at nye fradrag vanskeliggør lavere marginalsatter. Det er klart, vi er inde i et skatteteknisk problem, men øgede tilskud giver nu altså også mere administration og dermed øget offentlig indsats og øgede skatter . . .

Anden næstformand (Grove):

Ja tak. Det er det støjniveau, her skal være.

Per Stig Møller (KF):

. . . Jeg er glad for, at statsministeren nu hører efter, så jeg behøver ikke de andre.

Det, vi har ønsket med dette fradrag, er øget beskæftigelse, og vi har faktisk også et forslag til finansiering af det, nemlig ved at lægge et loft over fagforeningskontingenterne ved 6.000 kr., hvilket vil indbringe 1 mia. kr. Det ville nok være værd at få dette fradrag igennem, få